

Arvika Nyheter Måndagen den 12 januari 1976

Denna orgel samlade Lindow in pengar till på 30-talet.

Färdigspelat...

Kantor Lars Lindow har spelat sin sista julotta i Gunnarskogs kyrka - åtminstone officiellt. Fr.o.m. årsskiftet lämnade han sin post som kantor, som han innehaft sedan 1932.

Se artikel sid. 2

Lindow har spelat 42 år i Gunnarskog

Kantor Lars Lindow, Gunnarskog, har officiellt lämnat sin tjänst fr.o.m. årsskiftet. Han är på sätt och vis kantorn som "tvingades" in bakom kyrkorgeln.

I hans födelsebygd, Lekvattnet, blev kyrkan under första världskriget utan organist och man tvingade mer eller mindre 16-årige Lars Lindow att ställa upp som organist vid kyrkliga förrättningar.

Fadern liksom två bröder var tullare och det hade Lars också tänkt bli. Nu gick det så bra för honom som organist att både han och fadern ansåg det vara bäst att slå dessa tullare-planer ur hågen, fortsätta bakom orgelpedalerna och försöka komma in på seminariet.

I drygt 43 år har Lars Lindow vandrat vägen upp till Gunnarskogs kyrka som kantor. Nu drar han sig tillbaka från arbetet och ansvaret.

Kantorn som ”tvingades in” bakom orgeln

1940 kunde Gunnarskogs kyrka inviga den nya moderna orgel som Lars Lindow under 1930-talet samlat in pengar till.

I början av 1922 började han vid seminariet och första tjänsten fick han sedan i Dalum i Västergötland, 14 km norr om Ulricehamn. Böna pastorat i grannsocknen utlyste något år senare

såväl den ordinarie som den vikarierande tjänsten som organist. Lars Lindow tyckte det var bäst att bli ordinarie så fort som möjligt och sökte. Han fick båda tjänsterna och blev sin egen

vikarie i fem års tid. I juli 1932 kom han till Gunnarskog och här har han stannat.

TRIVDES FRÅN BÖRJAN

— Jag hade mina syskon runt omkring mig och nära till hembygden här och därför ville jag stanna. Folket i Gunnarskog är lätta att ha att göra med och jag trivdes från början och trivs fortfarande gott här, säger han.

Bland det första han gjorde i Gunnarskog var att börja samla in pengar till en ny orgel. Det tog nästan hela 30-talet i anspråk, men 1940 kunde man inviga den nuvarande orgeln, en dubbelmanualig orgel med självständig pedal, tjugo stämmor och elektrisk fläkt. Den ersatte den gamla enmanualiga orgeln med bihangspedal och endast sju stämmor. Det var Nils Hammarberg i Göteborg som byggde den nya orgeln till Gunnarskogs kyrka.

BLOMSTRINGSTID

Musiklivet hade en ymmig blomstringstid i Gunnarskog under 30-talet och Lars Lindow kom att betyda mycket för musiklivet. Det är ett betydande kulturarbete han lagt ner här. Han ledde dels en orkester med 12-15 medlemmar, dels en manskör och dessutom en barnkör. Man reste runt och gav konserter såväl i kyrkor som i mer profana sammanhang t.ex. hembygdsfester, midsommarfiranden och sammankomster av olika slag. Det var en bred och mångsidig repertoar man hade.

I 42 och ett halvt år har Lars Lindow alltså spelat vid olika kyrkliga förrättningar i Gunnarskogs kyrka. Det är ett ansevärt antal människor han har varit med om att döpa, konfirmera, viga och jordfästa. Ibland har t.ex. en

vigsel följt en timma efter en jordfästning. Efter den mäktiga sorgemusiken skall samme kantor kunna spela lyckliga och ljusa musikverk - hur upplever organisten själv sådana tvärvändningar?

— I början kunde det kännas lite svårt, men man vänjer sig vid det. Det är helt enkelt något som hör till yrket, säger han.

HELST BACH

Inom den kyrkliga orgelmusiken är Bach den av giganterna som Lindow helst spelar och denne dominerar ju också kyrkomusiken. Då kantorn slår sig ner vid pianot i hemmet spelar han gärna och ofta Beethoven och Schubert. Beethoven var för övrigt den kompositör han spelade vid sin seminaristexamen.

Kantorstjänsten var förr inte bara en organisttjänst. Kantorn svarade också för undervisningen i den sexåriga folkskolan. Lärararbetet skötte Lars Lindow från den 2 januari 1927 t.o.m. utgången av 1967. Han fann arbetet med barnen mycket stimulerande - inte minst det arbete han la ner bland barnen i Gunnarskog. Han skötte undervisningen i samtliga ämnen - även träslöjden.

— Jag hade enastående trevliga barn. Aldrig hade jag problem med diciplinen. De höll egentligen mer reda på mig än jag på dem. Skulle en lektion börja och någon samtidigt ringde i telefon om något rörande organisttjänsten ställde eleverna upp på två led. Dröjde jag för länge och det t.ex. gällde geografi hängde de upp kartor och la fram pekpinor. Jag hade en gång en sjundeklass med 31 elever, där

jag aldrig behövde säga ett hårt ord till någon, berättar han.

Han berättar att det också då fanns elever som inte riktigt kunde hänga med i skolarbetet. De kunde enligt paragraf 48 i skolstadgan få sluta skolan tidigare än de övriga som enligt paragraf 47 skulle gå de sex obligatoriska skolorna. I dag finns det specialklasser för dem som inte orkar med den ordinarie skoltakten och det anser Lindow är bra. Däremot tycker han det var bättre för både elever och lärare då man hade kvar de gamla bygdeskolorna. Han tror inte att det är positivt att dra samman alla till en enda stor skola. Samarbetet mellan Lindow och Gunnarskogspräster har alltid varit gott.

— Det är den fjärde prästen jag nu håller på och sliter ut, brukar han skämta.

Naturligtvis har han under sina år i kyrkans tjänst märkt tendensen till minskade kyrkibesök. Det är samma sak över hela landet. Av dem som kommer är det också allt färre som deltar i psalmsången, något som märks även i andra kyrkor. Vad det beror på kan han inte säga riktigt.

— Förr sjöng församlingen så att den ibland nästan överröstade orgeln. Nu är det allt svårare att få dem med. Överlag har människor blivit alltmer passiva. Det märks t.ex. om det skall ordnas en hembygdsfest. Fest vill de gärna ha, bra talare och artister skall det vara - men göra något aktivt för att få det hela till stånd - det drar sig de flesta för. De skall underhållas - och kanske har de samma inställning till kyrkibesöken, säger han.

Asa Harriet